

Až ti vrátím dlužné sázky až mi napovíš proč bdít
budu první kdo své lásky nechá spočinout a snít
až ten nejvyšší strom v údolí jen vánek položí
odpustím si vlastní viny a svůj kabát odložím

Budu hluchá němá slepá
o to cítit budu víc
možná uslyšíš že klepám
z dveří vyjdeš do ulic
tvrdé dláždění se kobercům
jen těžko vyrovná
cesta se mnou bude čistá
ale prudká nerovná

Budu dřevem vodou ohněm budu vším co smí se chtít
a až jednou záda ohněm až nás smrtka přijde stít
zpřímá do očí jí pohlédnu a úsměv vyslovím
život zbytečný se nezdá když ho láska uloví

Až ti vrátím dlužné sázky
až mi napovíš proč bdít
budu první kdo své lásky
nechá spočinout a snít
až ten nejvyšší strom v údolí
jen vánek položí
odpustím si vlastní viny
a svůj kabát odložím